

Izhaja:

10., 20. in 30. dan vsakega meseca; ako je ta dan nedelja ali praznik, dan poprej.

Dopisi naj se izvolijo frankovati.

Rokopisi se ne vračajo.

Za inserate se plačuje po 10 kr. od garmond-vrste za vsakokrat.

MIR.

Vsakemu svoje! — Slovenci! Ne udajmo se!

Velja:

za celo leto s prilogo »Domači Prijatelj« 2 goldinarja. — Priloga izhaja 10. in 30. dan v mesecu.

Denar naj se pošilja pod napisom:

Upravništvu „Mira“ v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26

Leto XVI.

V Celovcu, 10. junija 1897.

Štev. 16.

Župnik Jožef Skerbine †

„Umril plamteč je narodnjak, Podrl se domu steber je krepak Umril je mož značajan, Načel jeklenih, neomajen.“
S. Gregorčič.

Že zopet moramo naznanjati svojim bralcem bridko izgubo, ki je zadela nas koroške Slovence s smrtjo jednega najzaslužnejših naših duhovnikov-rodoljubov, preč. g. župnika, kn. šk. duhovnega in dekanijskega svetovalca Jožefa Skerbinca v Vogrčah. Pobrala ga nam je nemila smrt na tujem, v Slatini, kamor je bil šel v hudi svoji bolezni iskat si pomoči. Žal, ni je našel. Dne 4. junija je poklical Bog k sebi zvestega delavca v vinogradu Gospodovem, vnetega duhovna, vrlega rodoljuba.

Bolehal je pokojni g. župnik že dolgo časa za hudo boleznijo v želodcu. Pa trpel je mirno, udan v voljo božjo, dokler ni smrt uničila življenje bogoljubnega duhovna, ki si je v dolgem času svojega duhovniškega življenja pridobil velikih zaslug s svojim neumornim, Bogu, cerkvi in dragemu narodu posvečenim delovanjem in življenjem. Kdo izmed koroških Slovencev ni poznal vzornega duhovnika, značajnega, plemenitega, za našo narodno stvar tako gorečega in zvesto delavnega moža! Zares: „Umril plamteč je narodnjak — Podrl se domu steber je krepak!“

Težko bomo pogrešali požrtvovalnega sodelavca na našem narodnem polju! Kako vneto je na podružničnih zborih navduševal ljudstvo za našo stvar in ga zabaval z znano svojo šaljivostjo. V politični borbi stal je vedno na prvem mestu in se neustrašeno ter odločno potegoval za pravice slovenskega naroda. Posebno zvest prijatelj in vreden sodnik je bil „Miru“, kterege je podpiral z izvrstnimi dopisi in nasveti ter z mnogimi šaljivimi podlistki.

Kako vneto in skrbno je deloval za blagor svojih faranov kot duhoven, o tem so pričla vsi tisti, ktere je vodil in kterim je delil nauke večnih resnic po vseh farah, koder je služboval.

Porodil se je pokojnik dne 15. marca 1831. l. v Srejni na Kranjskem, bil v mašnika posvečen dne 1. avgusta 1858. leta. Natanjšeje bomo opisali njegovo zaslužno življenje v „Domačem Prijatelju“.

Zginil nam je spred oči vrli mož, krije ga črna gomila; a njegov blagi in čisti značaj nam ostane vedno živ, in njegov spomin živi med nami v molitvah, ktere pošiljamo k Bogu, h kteremu je šel po zaslužno plačilo. Večna svetila mu luč!

Državni zbor.

(Izvirno poročilo iz Dunaja.)

Razdelitev volilnih okrajev na Koroškem.

V 17. seji dne 24. maja je gosp. poslanec Einspieler izročil predlog, ki ima namen, poravnati krivico, ktero koroškim Slovincem dela dose-danji volilni red za državni zbor v kmetskih občinah. Štiri volilni okraji, kterih vsak voli enega zastopnika kmetskih občin v državni zbor, in sicer: Celovec-Velikovec; Beljak-Borovlje; Št. Vid-Wolfsberg; Špital-Šmohor, štejejo vкуп 300.476 prebivalcev; torej pride na eden volilni okraj 75.119 prebivalcev. Sedanje razmerje pa je gledé števila prebivalcev vse drugačno. Volilni okraj

I. Celovec-Velikovec šteje	101.930 duš,
II. Beljak-Borovlje	60.050 „
III. Št. Vid-Wolfsberg	81.431 „
VI. Špital-Šmohor	57.065 „

vкуп 300.476 duš.

Številke pričajo, da je okraj Celovec-Velikovec za 26.811 prebivalcev prevelik, in sicer na škodo Slovencev, ker je temu okraju pridružen sodnijski okraj Trg z 18.990 nemškimi prebivalci. Premajhen pa je okraj Beljak-Borovlje za 15.069 prebivalcev, zlasti pa okraj Špital-Šmohor za 18.054 duš. Da se torej to, nikakor opravičeno razmerje, po kterem smo Slovenci zelo prikrajšani, bolj pravično uravna, ponovil je posl. Einspieler predlog, kterege je dr. Ferjančič stavil že leta 1888. in 1891., ki pa žalibog v zadnjem zasedanju ni prišel v razpravo.

Po tem nasvetu bi se sodnijski okraj Trg s 18.990 prebivalcev odtrgal od prevelikega okraja Celovec-Velikovec in se pridružil premajhnemu Špitalskemu okraju. Za volilni okraj Beljak-Borovlje pa je predlagal, naj se mu pridruži sodnijski okraj Šmohor z 9.380 prebivalcev, nasprotno pa odbije sodnijski okraj Paternion z 8.502 prebivalci, ki naj se priklene bližnjemu Špitalskemu okraju. Če obvelja ta predlog, potem bode razmerje med imenovanimi 4 volilnimi okraji bolj pravično in Slovincem nekoliko ugodnejše. Razdelitev bi bila potem ta-le: Volilni okraj:

I. Celovec-Velikovec bi štel	82.940 duš,
II. Beljak-Borovlje	60.928 „
III. Št. Vid-Wolfsberg	81.431 „
IV. Špital-Šmohor	75.177 „

vкуп 300.476 duš.

Ako desnica ostane združena in postopa složno, smemo upati, da pride predlog v razpravo in v veljavo.

Komedija se nadaljuje!

V 17. seji dne 24. maja so nadaljevali nezadovoljni liberalci obstrukcijsko igro od ednajste ure zjutraj do pol devetih na večer! V razpravo bi morala priti najprej vladna predloga o pristojbinah, ker je z novim sodnijskim redom v tesni zvezi. A divji dirindaj je pričel graški poslanec dr. Hohenburger. On je predložil pritožbo mesta Gradec proti jezikovnim naredbama za Češko in Moravsko in zahteva, da se dobesedno prečita in natisne v zapisniku današnje seje; ob enem naj se o njegovem nasvetu glasuje po imenih. Ker je predsednik ukrenil, da se je graška izjava prečitala in doslovno vsprejela v zapisnik, je levičarjem prva nakana spodletela, pa hipoma so se dogovorili o novem bojnem načrtu.

Proti jezikovni naredbi ugovarjajo namreč na miglaj upornih poslancev malo da ne vse obmejne nemške občine na severnem Češkem; nad sto takih pritožb je zbornici že došlo. Kolikor taktično je zapisnikar omenil tako prošnjo, vsakokrat je zahteval kak nemški poslanec, naj se prečita pritožba od besede do besede in pridruži zapisniku; ob vsakem predlogu se je glasovalo po imenu in da se stvar še bolj zavleče, predlagal je sedaj ta, sedaj oni poslanec, naj se zbornica odpočije 10 minut, preden se začne glasovati. Tako se je postopalo celih 9 ur in nemški „ljudski“ prijatelji à la Steinwender, Lemiš, Ghon, Tschernig, Dobernig in Eisele, vsi so zvesto pripomagali, da je bil cel božji dan po takej otročariji zopet zgubljen za resno delovanje. Ali ni imel konservativni nemški poslanec Tusel prav, ko je užaljen nad takim počenjanjem liberalcem vpričo cele zbornice očital: „Das ist der reinste Volksbetrug.“ („Tako se ljudstvo slepari in goljufa“).

„Resnica oči kolje“, pravi naš pregovor. Ojstra, pa resnična obsodba priprostega moža je seveda nemško ljudsko stranko hudo zbolela. Naš mogočni „ljudski“ zastopnik dr. Lemisch (!) plane kvišku ter zahteva, naj predsednik pokliče k redu in pokori poslanca Tusel-a; ta ukor naj bode zabeležen v zapisniku. Da se stvar seveda po znamenem načrtu še bolj zavleče, predlaga ob enem, da se zbornica odpočije od pretežavnega dela (!) deset minut in potem naj se glasuje po imenih. Za ta Lemišev predlog so glasovali nemški nacionalci, naprednjaki in Schönererijanci. Pri glasovanju po imenih je desnica predlog s 196 proti 66 glasom odklonila.

Nemški nacionalci in liberalci so nadaljevali polom tudi v prihodnih sejah, tako da zbornica ni mogla priti do pravega in uspešnega dela. Zató je grof Badeni zaključil dne 2. junija zasedanje! — V celem zasedanju državni zbor, ki je stal v tem času nad 340.000 gld. (!), zbog nagajanja Nemcev ni storil ničesar pozitivnega in koristnega! Uzrok temu so jedino le nemški nacionalci, kterim prav nič ni za blagor ljudstva, marveč jedino le za nadvlado nad drugimi narodi. Obširno poročilo o dogodkih v zadnjih sejah objavimo v prihodnji številki.

Dopisi prijateljev.

Slovenci! Zakurite na večer 4. julija v čast slovanskima apostoloma sv. Cirilu in Metodu po vseh slovenskih gorah in planinah prav mnogo kresov.

Prošnja! Da učenci naše „Narodne šole“ v Velikovcu ob slovesnih prilikah morejo dostojno nastopiti tudi na zunaj, omislila se jim je nova šolska zastava. Izdelale so jo č. šolske sestre v Mariboru. Zastava ima na jedni strani podobo Matere Božje z Jezuškom v naročji, na drugi podobo sv. Cirila in Metoda. Čast. mariborske sestre dodajo dva traka. Na enem je napis: „Naša ljuba Gospa, prosi za nas Boga!“, na drugem pa: „Sv. Ciril in Metod, prosita za naš rod.“ — Da se pokrijejo stroški za zastavo, obračamo se tem potom do vseh slovenskih rodoljubkin in rodoljubov z milo prošnjo za radodarne doneske, kteri naj se blagovolijo čim preje doposlati upravništvu „Mira“ v Celovcu.

Iz Celovca. (Pozor!) V kratkem pride zopet čas, ko prestopajo fantje-učenci iz ljudskih v srednje šole, v gimnazije, realke itd. Večkrat že se je opozarjalo na to, da je v koroških srednjih šolah razmeroma mnogo premalo slovenskih dijakov. Zató pa tako zelo primanjkuje slovenskih duhovnikov, uradnikov itd. Po deželi je mnogo jako nadarjenih in pridnih fantov, ki bi se lahko brez mnogega truda in s primeroma malimi stroški mogli spraviti v srednje šole in k nadaljnemu pouku. Opozarjamo zató tem potom vse rodoljube, zlasti pa č. gg. duhovnike, da opozarjajo ter podpirajo s svojimi nasveti in pomočjo stariše, da pošiljajo svoje sinove, ki imajo veselje in potrebno nadarjenost za uk, v srednje šole. S tem stori vsak dobro delo dotičnim fantom, pa tudi narodu. Vsprejemne skušnje se vršijo sredi meseca julija in se je takrat tudi treba oglasiti za sprejem v kn. šk. „Marijanišče“ v Celovcu.

(Podružničen shod.) Celovška podružnica sv. Cirila in Metoda, najstarejša izmed obstoječih 16 podružnic na Koroškem, je imela v sredo dne 2. t. m. v mali vrtni dvorani Sandwirtove gostilne v Celovcu svoj letni občni zbor. Po pozdravu g. predsednika je poročal mestni kaplan g. Rozman o delovanju podružnice v minulem letu. Delovanje podružnice sv. Cirila in Metoda je za nas koroške Slovence jako velikega pomena, ker se po njihovih shodih poučuje in navdušuje naše ljudstvo za dobro stvar. Krasen sad delovanja podružnice je velikovška „Narodna šola“, ktere uspehov se more s posebnim uzrokom veseliti naša podružnica. S pozivom od dne 25. jul. 1895. l. obrnila se je namreč do slovenskih rodoljubov, naj podpirajo narodno šolo s tem, da se zavežejo plačati po 10 gld. na leto do skupnega zneska 100 gld. Pozivu se je doslej odzvalo 39 rodoljubov, ki so zložili vкуп 1080 gld. Pet gospodov je vplačalo že celi stotak. Odbor potrdil se je stari. Le na mesto g. M. Ražun-a, kteri se je preselil iz Celovca in kteremu se izreče za njegovo delovanje v korist družbe prirsčna zahvala, se voli blagajnikom g. stolni kaplan J. Hribar. Pri „slučajnostih“ se je sprožilo še več nasvetov v prid naši družbi. — Dodamo svojemu poročilu prošnjo, naj gg. rodoljubi ne zabijo našega poziva v prid velikovške

Naročajte in razširjajte „Mir“!

šole ter naj marljivo pošiljajo obljubljeni desetake g. blagajniku. One gospode, ki se doslej še niso odzvali našemu pozivu, prosimo, da to storijo sedaj, ker, kakor povsod, je tudi tu v združenju moč, in iz malega raste veliko!

Iz Podkarnosa. (Čudovito najdenje presvetega Rešnjega Telesa in drugih svetinj.) Kakor je bralcem že znano, ulomili so brezbožni tatovi v cerkev v Galiciji ter ukradli eno monštranco s presvetim Rešnjim Telesom, eno manjšo monštranco, tri patene, en kelih in svete ostanke (relikvije) v noči od 4. do 5. maja, ter ni bilo po njih nikjer sledu. Dne 21. maja, t. j. 16 dni pozneje, našel je kmet Čari p. d. Kovač iz Duhovne (Fovje) vasi naše fare v gozdu grofa Goëss-a vse imenovane svetinje. Od Krnosa pelje cesta proti Žrelcu dobre četrt ure skoz goro, na levo se vzdiguje gora „Soteska“, dobro zaraščena, vsa lastnina Goëss-ova. Tam imajo nekateri kmetje pravico (servitut) steljo grabiti, kjer jo njim prikaže borštinar. Čari je imel steljo že napravljeno na kupe, vozili so jo domú. Med tem, ko so čakali Čari in dva njegova delavca na voz, da naložijo steljo, stojé skupaj v gošči zraven plitve jame ob mali skali, iz ktere je bil morda kdo kedaj mlinski kamen izdelal; jama pa je bila zasuta s prstjo, šilovjem in kamenjem, tako da ni se videlo ničesar posebnega, da bi kdo bil tukaj kaj zakopaval. Prav brez vsega uzroka, ampak igraje se, drgne delavec J. Ján z grabljami čez jamo, pa potegne nove klešče na dan! To jim dá povod, da iščejo dalje in globje — pa najdejo v ruti zavite vse gori našete reči in svetinje, najsvetejše Rešnje Telo še v monštranci. Kdor je videl kraj, — 150 do 200 korakov od ceste v gošči med smrekovim mladjem, kamor leta in leta ne stopi človek, — mora reči: tukaj je sama božja previdnost napeljala presrečnega Čarija in delavce njegove, da so našli v takem kraju, ne da bi iskali, svetinje in tako oteli presveto Rešnje Telo še hujšega oskrunjenja. Ko so možje drugi dan gledali tam, našli so ostanke cigaret in zlomljeno palico, dokaz, da je tat, ki je morda ob dan slutil tam ljudi delat, kar prvo noč navrh hotel prenesti svoj zaklad, pa ga ni bilo več. Čast. g. prošt Trobeš so, ko so slišali od Čarija, kaj da je našel, cerkveno opravljani med zvonjenjem prenesli Najsvetejši Zakrament v cerkev Pod Krnos. Galičani so že dobili svoje svetinje nazaj, kajti 24. maja so jih odnesli od nas možje, ključarji gališki, seveda brez presvetega Rešnjega Telesa, ktero je še hranjeno pri nas v „ciboriji“ v oltarju. — Zares, strah in groza človeka obide, kakšne ljudi rodi sedanji brezverni čas in občudovati mora človek neizmerno milost in potrpežljivost Božjo, da se ni pogreznila zemlja pod takim ljutim roparjem! Lepo bi bilo in dostojno dogodjaju, da bi se postavil kak spomenik na samotnem kraju, kjer je ležal Najvišji Stvarnik svetá v ponižnej podobi belega kruha ter čudovito pustil se najti in oteži še hujšega oskrunjenja. Premisleka vredno! —a—

Iz Sinče vasi. (Posojilnica.) Računski sklep naše slov. hranilnice in posojilnice za l. 1896. kaže 86.873 gld. 15 kr. denarnega prometa. Udov je pristopilo 35, izstopilo 9 in bilo koncem leta 473, ki imajo v deležih 3856 gld. Posojil se je dalo 17.253 gld., povrnilo 7146 gld. 32 kr. in ostalo 98.619 gld. 4 kr. Hranilniški vlog se je vložilo 29.309 gld., vzdignilo 22.703. gld., ostalo 92.924 gld. 46 kr. Rezervni fond je narastel na 2913 gld. Čistega dobička je bilo 514 gld., upravnih stroškov 481 gld. 77 kr.

Iz Velikovca. (Visoki obisk.) Dne 17. maja obiskal je g. deželni predsednik baron Schmidt-Zabierow našo narodno šolo. Prišel je ob 4. uri popoldne v spremstvu g. okr. glavarja Kreuter-ja in g. okr. komisarja bar. Ott-a v šolo. Ogleдал si je šolsko sobo in vse sobe in raz oken tudi igrališče za otroke in vrt za zelišča. V govnici se je dalje časa razgovarjal s č. sestro prednico; vprašal je, ali otroci razumijo sestre, ko govorijo v pravilni slovenščini, kar je č. sestra prednica potrdila; vprašal je tudi po številu otrok in kdaj č. sestre nameravajo otvoriti izgojišče za dekleta. Voščoč č. sestram sreče, odšel je g. predsednik na bližnji grad Kohlhof obiskat gosp. ekscelenco barona Pino-ta.

Iz Št. Ruperta pri Velikovcu. (Toča in sneg.) Tudi pri nas se je mesec majnik zelo slabo obnesel. Trikrat smo imeli sneg in na bližnjih Vinogradih so imeli tudi in sicer dvakrat točo. Posebno prvokrat je tako debelo padla, da je še drugi dan ležala. Sadje, ki je jako lepo cvetelo, je vse uničeno. Tretji sneg je na polju precej škode napravil ali vendar ni še vse uničeno, ker se rž vendar polagoma vzdiguje, tako da smemo upati, da bomo vendar žita za domačo potrebo imeli. Žalibože zdaj, ko je rž začela cveteti, zopet dan za dnevom dežuje. Vsled vednega deževja se je odtrgal velik kos zemlje ob Vinograškem potu ter pot in spodaj ležeče njive zasul. Zavaljo hladnega vremena tudi turšica ne more rasti. Pri takih žalostnih razmerah je umevno, da naši kmetje s strahom gle-

dajo v prihodnost. Da bi nam bil ljubi Bog milostljiv!

Iz Prevalj. (Semeniški duhoven Šimen Kesnar †.) Dne 1. junija je umrl tukaj pri svojem stricu, č. g. župniku, po dolgem bolehanju č. g. sem. duhovnik Šimen Kesnar. Porodil se je pokojnik dne 7. marca 1873. l. na Plešivcu kotmirske fare ter je lani, dne 9. avg. pel v Kotmari vasi novo mašo. Takrat je pač vsakdo mislil in od srca želel, da bode mladi, vsakomur po svojem skromnem in prijaznem obnašanju priljubljeni duhovnik letos srečno dovršil svoje študije in stopil v dušno pastirstvo, da tam prav čvrsto deluje za čast božjo in blagor slovenskega ljudstva. Pa Bog je hotel drugače. Po zimi lotila se ga je huda bolezen, da je moral pretrgati svoje nauke. Pri svojem stricu je našel skrbno postrežbo, pa, žal, ni našel več zdravja! Pogreb dne 3. junija je pokazal, kako priljubljen je bil pokojni Šimen svojim duhovnim sobratom in vernemu ljudstvu. Iz Kotmare vasi je prišlo lepo število znancev in prijateljev pokojnikovih, da izkažejo svojemu rojaku zadnjo čast. Tudi prevaljski farani so prišli v velikem številu in 28 duhovnikov ter bogoslovcev je spremlilo mladega gospoda k zadnjemu počitku. Sprevod je vodil mil. g. tinjski prošt L. Serajnik. Naj starejši duhovnik naše škofije je blagoslavljal truplo jednega najmlajših svojih duhovnih sobratov! Na grobu se je g. sem. duhovnik A. Vogrinec z iskrenimi besedami spominjal prerano umrlega tovariša, ktere ga je pobrala kruta smrt v najlepšem cvetu ter ga vzela žalujočim starišem in zlahti, prijateljem in znancem, narodu slovenskemu in naši škofiji. Bridka je izguba, ki nas je zadela s smrtjo Šimna Kesnarja. Tolaži nas le upanje, da se zopet vidimo nad zvezdami. Svetila mu večna luč!

Ob smrti Šimna Kesnarja.

Za drugim drug pod zemljo mora,
Z vsakterim pade nad nebrop,
Z vsakterim narodu opora,
Ki se bori za svoj obstoj.

Če ena roža se osuje,
Pa tisoč drugih v popje gré;
Če jeden cvet vihar izruje,
Pa drug požene iz zemlje.

Če domovina izgubila
Borilca je iz svojih vrst,
Kedo ji dá nadomestila
Za to, kar ji zakriva prst?!

Borilce svoje padajoče
Slovenski gleda korotan,
Rosé mu lice solze vroče,
V prihodnost zrè potr, plašan.

„Zakaj jih jemlješ?! — tužen vpraša,
Vzdihuje naš trpeči rod — — — — —
Preslaba vsa je pamét naša,
Da bi umela Te, Gospod!“

Bogdan.

Iz Št. Jana pri Spodnj. Dravbergu. (Župnik Peter Vozu †.) Po dolgem, hudem bolehanju umrli so dne 2. junija zjutraj naš ljubljani, tudi po sosednem Koroškem, zlasti pa romarjem k sv. Križu dobro znani župnik Peter Vozu. Poklical jih je Gospod k sebi, predno so dočakali petdesetletnico svojega mašništva, ktero bi mogli letos obhajati. Daleč na okrog je bilo pri vseh ljudeh, zlasti pa pri duhovnih sobratih, znano in v veliki časti ime g. Petra. Slovela je zlasti njih dobrotljivost do revežev, njih dobrovoljna prijaznost in veselost, s katero so občevali in se v hipu prikupili vsakomur. Zvesto so služili kot mašnik svojemu Bogu, bili pa vedno zvest sin tudi svoji slovenski domovini. Dolga leta so bili tudi naročnik „Mir“-a. — Porodili so se g. P. Vozu dne 29. jun. 1818. l. v fari Št. Jurij pod Taborom, dosegli torej lepo starost 79 let. V mašnika so bili posvečeni dne 30. jul. 1847. l., ter so potem službovali kot kaplan pri Dev. Mar. na Jezeru, v Vojniku, Koprivnici, Pišec-u in Št. Ilju ter kot župnik v Šent-Petru in Št. Jan-u ob Spod. Dravberg-u, ktero farno so nastopili dne 5. sept. 1861. l. Pogreb je bil v petek, dne 4. junija. Žalovanje nad izgubo prijaznega in dobrotljivega dušnega pastirja je obče. Počivaj v miru, zlata duša!

Od Zile. (Podružnični zbor.) Podružnica sv. Cirila in Metoda za spodnjo slovensko Ziljsko dolino in župnijo Vrata je imela dne 23. maja t. l. v Zahomecu v gostilni pri „Rihtik-u“ svoj letni občni zbor, kateri se more zaradi navdušenja, ki je bilo splošno od začetka do konca, gotovo imenovati izvrsten. Vse zbrane vrle ude in prijatelje podružnice je pristréno pozdravil naš dolgoletni in za podružnico in narodno stvar vneti predsednik g. J. Katnik p. d. Bicar, posestnik na Bistrici. Ker tajnika ni bilo, je namesti njega poročal o delovanju podružnice v preteklem letu čast. g. L. Vavtižar, kn. škof. svetovalec in župnik na Bistrici. Z veseljem je posebno povdarjal, da se je lani nabralo letnih doneskov 42 gld., ktera svôta se je izročila družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani. Nato se je vršila volitev odbora in je enoglasno bil izvoljen zopet stari odbor razun tajnika, katerim je bil na novo izvoljen g. župnik na Vratah.

Po volitvi odbora so se pobirali letni doneski in se je nabralo 43 gld. 75 kr. Res lepa svôta, ktera sama najbolj kaže, kako zavedni so naši slovenski kmetje in kako požrtvovalni v korist preimenitne družbe, ktera je obrnila svojo skrb posebno zadnja leta na nas stiskane Slovence na Koroškem. Ko se je tajnik v imenu odbora zahvalil vsem navzočim za tako veliko požrtvovalnost, zapeli so vrli slovenski fantje in poštene Ziljanke, ktere so bile v narodni noši in v lepem številu, kakor vselej zbrane, izvrstno in krepko nektere narodne pesmi. Č. g. deželni poslanec in župnik v Podkloštru Gr. Einspieler je nas v izvrstnem in prepričevalnem govoru navduševal k narodnemu ponosu; naj bi posebno ponosni bili na milo donečo slovensko govorico, ktera je že od nekdanj tako imenitna bila, ko so še koroški knezi koroškemu kmetu v slovenskem jeziku slovesno obljubovali zvestobo. Pri tem govoru se je videlo vsem navdušenju na obrazu in v očeh iskre goreče ljubezni do slovenskega rodú in do naših narodnih svetinj. Govoru je seveda sledilo občno ploskanje in krepki „živio“-klici. — V kratkih pa v srce segajočih besedah je spodbujal naš vrli blagajnik g. J. Milonik, p. d. Koren v Zahomecu, prisotne slovenske matere, da bi ne le same ponosne bile na svojo narodnost, ampak da bi posebno svoje otroke, nado slovenskega národa, izgojevale v narodnem ponosu in utrjevale v ljubezni do slovenskega jezika. — Zadnji govornik je sarkastično opisal „Judeže“ našega rodu (nemčurje), svaril Slovence pred nemčurjskim „žaklom“, v ktere ga bi nemčurji radi vjeli vse Slovence na Koroškem, in opozarjal nas, kako nevarni so, ker se zunanje kažejo prijazne in strd ponujajo, znotraj pa so strupene kače. Primerjal jih je kebrum, ker so Slovencem tako nevarni, kakor kebrni sadju. — Ko je še č. g. provizor J. Varmut srčno zahvalo izrekel gg. govornikom za trud in vsem udeležencem za tako častno udeležbo, zlasti pa vrlim pevkom in junaškim ziljskim pevcom, kateri so nas z milim narodnim petjem toliko kratkočasili, in ko je vsem razložil, kako da najbolj svojo zavednost pokažejo, če bodo namreč vsi zvesti bralci in naročniki „Mira“ in udje družbe sv. Mohorja, zaključilo se je že precej pozno v vsakem oziru krasno in navdušeno zborovanje. Potem se je razvila nenavadno lepa prosta zabava in pelo se je, da je v prsih srce veselja poskakovalo. Zlasti ognjeno se je večkrat zapela „Barigeljeva“ pesem, ktero je na svoji „rajži“ tam za Dravo prepeval in ki je postala geslo našim Ziljskim pevcom in pevkom. Čutili smo se sploh vsi brate in sestre ene matere Slave; noben višji, noben nižji, vsi enaki, kakor smo bili tudi vsi enako navdušeni. Ni tedaj čuda, če smo se le pozno in težko ločili. Vsak si je s seboj nesel domu le najboljše utis v srcu in željo, na svidenje spet v kratkem pri takem zboru. Bog živi naše zavedne Slovence in Slovenke in daj nemčurjem vsaj toliko pameti, da bi vendar enkrat k zavesti prišli! —j—

Iz Ziljske doline. (Stanje kmetov.) Letošnji mesec majnik je napravil vsem svojim prednikom sramoto, kmetom pa strašansko škodo. Dne 2., 7., 12. in 15. snežilo je pri nas, kakor v najhujšej zimi. Ozimnine so močno poškodovane, sadno drevje se pa vkljub vsemu trudu ni moglo obvarovati lomljenja in tako je ves up, da dobimo letos zopet sadja, padel v — sneg, kajti drevje je bilo že vse v rajskem cvetu. Vrh tega imamo letos še požrešne kebre, ktere bi bila povsod dolžnost pobirati in ugonobiti. Žal, da se to, kakor se sliši, ne godi povsod! Sneg je temu mrčesu borno malo škodoval. K temu pride še pomanjkanje krme, slabe živalske cene, visoki hišni, občinski, deželni in državni davki itd. Kaj pravijo k temu gospodje neke vrste, pri katerih ima mesec redno 30 dnij, in kateri štejejo kmeta za bogatina, rekoč: Kmet ima hišo in dvor! Ako stori to kmeta že bogatega, odkod pridejo pa njih dolgovi? Hišo in dvor kmet dandanašnji mora imeti, kar pa v resnici ima, to je pa — prazen žep! In koliko se bo odpisalo kmetu plačil vsled letošnje — majnikove postave? Menim namreč, da je tudi letošnje majnikovo nevretime neka postava; seveda slaba za kmeta. — Bomo videli, kakšno skrb imajo merodajni krogi za obstoj kmetskega stanú! Veliko se zaradi tega govori, piše in povdarja, kmetski in obrtniški stan pa vendar le lezeta pod kapital ali bolje rečeno pod „ničlo“, kakor bi nosila liberalne škornje, s kterimi se je v trenutku sedem milj daleč prišlo — nazaj. Prav je sicer, da se kmetje poučujejo o reji boljše živine, o obdelovanju njiv in travnikov; toda jaz vprašam, kam pa naj se živina prodá, če nihče ne poprašuje po nji? Naj se enkrat v tej zadevi tudi gospodje poučujejo in posvetujejo in sklenejo, da se kmetom vsaj deloma obstanek zagotovi. Kmet in rokodelc, ki kašljata oba, čakata, kedaj jima osoda beraško palico pomoli. To je njiju bogastvo! „Daj nam danes naš vsakdanji kruh,“ tako moli kristjan; čudno znamenje časa pa je, da tisti, kateri nam kruh prideljuje, sam kruha berači; med tem ko se vendar vé, da je

mного lenuhov skoz žitno kupčijo obogatelo. Kriva je temu mnogo liberalna prostost, koja imenuje kupčijo to, kar veren kristjan po pravici zove — sleparijo! Ta liberalna „prostost“ pravi: „Veda in nje uk sta prosta.“ Ta nauk pa je kriv propada delavskih stanov in vzrok nezadovoljnosti, ki vlada skoraj po celem Evropi. In kako to? Tisti, ki so razglasili ta nauk, so bili siti in sit človek lahko govori; toda vpraša se, ali lačen lahko posluša? In poslušati mora kmet in delavec. Prostost vede rodila je na stotine knjig liberalnega duha, med kterimi je največ očitno brezverskih. Dokler je bilo vernikov več, kakor nevernikov, niso mogli nam zadnji do živega, zatorej jim je bila prva skrb razglasiti vero kot privatno reč in spraviti med ljudstvo nagib k posvetnemu uživanju. Od tistega časa se je začelo odiranje, zasramovanje in zaničevanje duhovščine ter propad in nezadovoljnost ljudstva. Sitim je rastelel trebuh, kmetom pa dolgov. Krščanska kupčija prišla je na boben in liberalna, brezvestno-neverska sleparija na nje mesto. In sleparili so do dandanes žitni borzizjanci, kteri so po večem Judi in bodo sleparili tudi letos. Dolgo časa se nihče ni zmenil za gospodarsko stanje kmetskega ljudstva; še mnogo kmetov samih ni vedelo in videlo, kam jih privede taka „prostost“ in pritrjevalo jih je mnogo klicu liberalcev: „Omika! omika! in le omika je kmetu potrebna.“ Tudi jaz ne tajim in le predobro vem, da je vsakemu človeku, in tudi kmetu omika potrebna. Resnično pa je, da z omiko rastejo tudi potrebe in te more človek pokriti le tedaj, ako vzdržuje v gospodarskem oziru ravnotežje z dušno izomiko in ta nadvlada povsod in vedno telesne nagibe. Vse to pa se more zgoditi le na podlagi — verske omike. Ni tedaj-li res kriv omenjeni nauk kmetskega propada v obilni meri? — To je samo jeden izvor, iz kterega je priteklo mnogo zla, in takih izvirov je več ko star cent. Prvi, kteri so kazali na slabo gospodarsko stanje kmetskega ljudstva, so bili — duhovniki. In ali ni bila, kakor drugod, tudi pri nas na Koroškem, osobito slovenskem, častita duhovščina prva pri delu za kmeta? Kdor to taji, stori to iz sovraštva do nje ali pa iz „proste vede“. Da pridemo vendar enkrat do boljšega, zato se je treba združiti v kmetskih zadrugah, kakoršna se je že ustanovila v Celovcu. Združiti se je treba, ker posamičen človek nič doseči in malo dognati more. Ne bodite šalobarde; otesite nezaupnost v samega sebe ter popustljivost vašo zamnite s srčnostjo in odločnostjo, in prepričali se boste, da delate vi čas, in ne čas vas! Vašim voditeljem in prijateljem pa zaupajte brez strahu — toda vašim — ne tistim, ki hodijo k vam samo takrat, kedar jim glas odpove. — a —

Kneippovanje.

I.

Vreme je spet ugodno že za kopanje, voda sama vabi in vročina sama naganja h „kneippovanju“. Le tisti ne skuša dobrot mrzle vode, ki jih ne pozna ali pa ne zna. Lani sem v ljubem „Miru“ nasvetoval, naj bi vroče noge pomakali v mrzlo vodo, bodisi doma ali zunaj na polju ali v gozdu. Kdor je ubogal — gospod „Mirov“ urednik vem, da je ubogal — gotovo mu ni žal. „Kdo bi mislil,“ je vskliknil marsikteri, „da taka lahka reč more biti tako dobra“. Da, jaz pravim, utrujene noge v mrzlem skopati (in potem seve spet premikati, da se ogrejejo), je več kot pol litra vina. Kakor učijo sedaj že 76 let stari oče Kneipp, ki vodo poskušajo že 48 let, je to potrebno utrjevanje trupla pa tudi zdravilo za želodec, jetra, ledvice, mehir. Da je hladilo trupla in krepčilo nog, to vsak skusi.

Najbolj pa oče Kneipp za utrjevanje priporočajo, da hodimo bos po rosnj travi, seve zjutraj, 5 minut do četrte ure, pa tudi dalj ne škoduje zdaj, ko ni mrzlo. Zlasti po dežju je prijetno po travi ali trati hoditi. Seveda moramo, ko nehamo, po suhem letati, da si noge ogrejemo; ako se ubujemo, pa suhe nogavice in čevlje obuti. Kdor noče ven, pa naj po sobi hodi bos in h koncu noge pomoči v vodo. — Pri Kneippu morajo vsi hoditi bos, celo škofi, knezi, kardinali. Ali samo to še seve ni kneippovanje, pač pa začetek utrjevanja, začetek se z vodo sprijazniti.

Poskušajmo tedaj še več. Le srčno začnimo kneippovati, a prav rahlo, oprezno, nikar rahlega trupla s silo ne napasti, ampak moramo je mrzle vode z lepim privaditi. Najmanj občutljivo je umivanje. Umivanja se vendar ne ustrašiš, toda po Kneippovem še ne znaš. Torej pazi: Ti si umivaš lice, roke, ušesa, grlo, v soboto ali nedeljo tudi prsi in veš, da je to dobro, a Kneipp učijo, da je zelo dobro umivati celo truplo ali celo na enkrat ali pa enkrat zgornji, drugokrat spodnji život. Kako se tega lotiti? Ne z roko, ampak z gobo, najboljša pa s trdo (ne mehko) prteno brisalko (prtičem). Pripravi si v skledi vode (dobro je zlasti za slabe pridejati natornega jesija, eno tretjino)

in suho srjaco, namoči brisalko (prtič), izžmi jo in zloži dvakrat vkup, potem se slečeš (srjaco samo do pasa, ako umivaš zgornji život), zravnano mokro brisalko položiš na dlan desne roke ter začneš ž njo brisati po prsih in pod levo pazduho, potem jo zvrneš na dlan leve roke ter si obrišeš (z eno mrzlo stranjo) pod desno pazduho in roki eno z drugo ter rameni. Zdaj pa prtič še enkrat namoči ter izžmi, potem ga raztegni in primi z vsako roko za en konec, mahni nazaj na rame ter vlači brisalko po hrbtu dol in gor, vrzi prtič v stran in obleci se hitro, idi na sprehod ali delat, najboljšje je drva žagat. Bolnik pa se gre v postelj gret. V tem času se pač ni bati, da bi se shladil, torej za poskušanje je ravno sedaj najboljši čas. Ako si slab in imaš malo vročine, umij se prvi dan do pasa, tedaj roki, rame, prsi, hrbet, drugi dan pa spod, črevo in ostali hrbet zadi in noge dol, tudi stopala. Tudi na tri dni si lahko razdeliš, tako da si v 3 kratih umiješ celi život. Namreč a) do pasa, b) črevo in želodec in zadi, torej ves srednji život do nog, c) noge od stegen začenši. Pa boljše je začeti spodaj a) noge, b) po sredi, c) zgornji život do pasa. Tako delaj 9 dnij, potem bova poskušala še več. *Apotekar.*

Novičar.

Na Koroškem. (Vendar enkrat!) Trgovinsko ministerstvo je ukazalo, kakor poročajo listi, graškemu poštnemu in brzozavnemu ravnateljstvu, da se morajo v vseh okrajih na Štajerskem in Koroškem, koder prebivajo Slovenci, za vse novoustanovljene poštne in brzozavne urade napraviti nemško-slovenski pečatniki, pri sedanjih poštah pa takrat, ko se stari samonemški obrabijo. Ko bi se le skoro!

— (Kmetska zadruga v Celovcu.) C. kr. deželno kot trgovinsko sodišče v Celovcu je z odlokom od dne 25. maja 1897, št. 4211, potrdilo pravila „kmetske gospodarske zadruge za Celovec in okolico, reg. zadruga z omejenim poročtvom“. Udje prvega odbora so gg.: Jan. Ure v Voglah, načelnik; Jan. Fritz v Stražišču, njegov namestnik; V. Podgore, vikar v Celovcu, tajnik; J. Božič p. d. Telijan v Pokrčah; J. Sörgo v Šmartnu; A. Jäger v Voglah; Jan. Singer v Strugi; M. Prosekar v Kotmarivasi; M. Rebernik v Žrelcu; M. Holiber v Hodišah; J. Kordeš v Medgorjah; L. Drešl v Vetrinju. Več spregovorimo v jedni prihodnjih števil.

— (Osebne novice.) Naš rojak, g. Alojzij Progar, akad. podobar v Celovcu, se je poročil dne 30. maja v Silbereggu z gđeno. Karolino Rainer. Čestitamo! — Svitli cesar je podelil g. Al. Kušarju, policijskemu oficijalu v Celovcu, rodod Slovence, zlati križec za zasluge. — V Otočah ob Celovcu je umrl posestnik V. Kašič p. d. Holzleger.

* Drugo porotno zasedanje se vrši v Celovcu od 21. do 26. junija. Pred porotnike pride 20 obtožencev. — Znana socijaldemokratinja Noetscher z Dunaja, ki je zadnjič spreobračala „nemške“ Velikovčane, je oznanjevala dne 29. maja rudič socijaldemokratični evangelij tudi v Celovcu, od koder je romala v Breže in Volsberg. — Blizu Lukave v Zgornji Ziljski dolini so se prikazale divje zverine (volkovi ali medvedi), ki napravljajo med ovčami na planinah obilno škodo. — Nemški „vereinshaus“ hočejo zidati Velikovčani. Samo tega jim je še treba, da bode tam nemška glorijska popolna, ali kaj? — „Bauernbund“ bode rogovilil dne 13. t. m. v Himelbergu, kjer ima svoj občni zbor, potem pa „bauerntag“. Poslanca Lemiš in Eisele bodeta govorila v političnem položaju. Ali bodeta kmetom tudi pripovedovala, kako sta razgrajala v v drž. zboru in pomagala zabijati denar ljudstva?

Na Kranjskem. Silna nevihta z gromom in točo je razsajala dne 25. maja okoli Moravč. — V Domžalah je dne 19. maja pogorela trgovca Fr. Mazorce hiša z gospodarskimi poslopji. Škoda znaša nad 9000 gld. — Misijon so imeli v Cirknici in na Colu. — Doktorjem modroslovja je bil na Dunaju promoviran naš rojak, g. V. Kušar. — Umrl je č. g. Janez Kačar, župnik na Bohinjski Beli, star še le 34 let. Bil je izgleden duhovnik in domoljub. N. p. v m. — Kranjski Nemci in nemškutarji v zadnjem času zopet močno silijo na dan. Napravljajo shode, po kterih hočejo zopet oživiti staro kranjsko nemškutarstvo. Zoper to morajo Slovenci nastopiti z vso silo. — Mirovno sodišče ustanovijo kmetje v Loškem potoku.

Na Štajerskem. „Sl. Gosp.“ poroča: Dne 19. maja se je prepiral v Ročici pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 30letni Jožef Ploj s svojo materjo. Surovež zgrabi vile ter ž njimi udari mater. Mati se brezzavestna zgrudi; nato ji sin še z vilami prebode glavo, da je takoj umrla. Četrta zapoved božja, kje si? Kakor se dalje poroča, se je ta hudodelec dne 2. t. m. obesil v ječi v Celju. — Celjsko porotno sodišče je obsodilo brata Matija in Franca Fošnerja na smrt, ker sta umorila pet in pol leta starega fanta P. Ceroviča, nezakonskega sina Franca Fošnerja. — Pri zidanju novega poštnega poslopja v Celju so našli zanimive, zelo stare

rimske spomenike. — Dne 2. t. m. je utonil v Dravi pri Mariboru vojak Bielbauer. — Graški mestni zastop se je enoglasno izrekel zoper Ebenhochov šolski predlog, kterega napadajo samo liberalci, socialisti in teh prijatelji.

Na Primorskem. Trgovsko-obrtno zadruga so ustanovili v Gorici. Dobro! — Razstava cerkvene obleke za uboge cerkve bode v Gorici od 12. do 16. junija. — Železniško postajo so dobili v Devinu. — V Gorici se Slovenci jako strogo drže gesla „Svoji k svojim!“ Kupujejo le pri narodnih trgovcih in se dosledno izogibajo lahonov. Izvrstno! Le s tem geslom bodedo prišli do živega svojim političnim nasprotnikom. — Rovinjsko sodišče je obsodilo 10 Hrvatov zaradi izgredov pri državnih volitvah. Čudno, da je gosposka imela takrat skoro samo na Slovence in Hrvate oči obrnjene! Tudi v Gorici obsojajo kar po vrsti slovenske fante zaradi „izgredov“, ker so laška ušesa žalili s tem, da so klicali „živio“, ali peli slovenske pesmi. — Notranje ministerstvo je zavrnilo pritožbo tržaškega mestnega zastopa proti odloku namestništva, s kterim se je razveljavil sklep obč. odbora, da se volitev odbornika Nabergoja ne potrdi.

Po drugih deželah. V Ameriki je utonil v reki El Rivar slovenski duhovnik, misijonar J. Jeram, ko je hotel prebresti vodo. Bil je domá v kamniškem okraju na Kranjskem in star 32 let. — Preiskovalno ogledalce puške (Visitirspiegel), ktero je znašel naš rojak g. Fridolin Kavčič, stotnik bramborvskega pešpolka št. 4 v Celovcu, vpeljalo se je tudi pri nizozemski kraljevski vojski. Sedaj se rabi to koristno in pripravno ogledalce že pri vojaštvu v Avstro-Ogerski, Bolgariji, Rumuniji, Siamu, Čile in Nizozemji. — Odkar vladajo naš cesar Franc Jožef I., se je v Avstriji zidalo 573 novih cerkvâ. — Dne 29. maja so se pričele velike slavnosti na čast Materi božji v mestu Pizi na Laškem. Stolna cerkev je bila natlačeno polna, kar pade goreča sveča z lestvenca. Ljudje so začeli upiti, da gori, tlačili so se proti vratom in hiteli na prosto. Pri tem je bilo sedem usmrtenih, 28 pa težko ranjenih. — Na Norveškem je v sredo pred Križevim zgorelo mesto Levanger. Vsi prebivalci so morali potem bivati v šotorih in mnogo prebiti zaradi silnega in dolgo trajajočega dežja. — Dne 28. maja se je na Laškem in Grškem primeril precej močen potres.

Sprejem v knezoškof. dijaško semenišče „Marianum“ v Celovcu.

Oni, ki želijo biti sprejeti v knezoškof. dijaško semenišče „Marianum“, naj prosijo za to najdalje do 17. julija. Prošnje naj pošljejo po svojem župniku na semeniško predstojništvo (velikovške ulice šte. 18.) in tu se morajo tudi do tega časa (16. julija) osebno predstaviti.

Prošnje se morajo napraviti na visokočastiti knezoškof. ordinarijat v Celovcu, in sicer se jim mora pridejati: 1. krstni list; 2. zadnje spričevalo ljudske šole; 3. spričevalo, da so se dotičnemu stavile kože (osepnice) in da je zdrav; 4. izjava očeta ali varuha, da želi, da postane sin ali varovanec duhovnik in da plača za njega vsako leto 150 goldinarjev; 5. če bi pa kdo ne mogel toliko plačati, se mora pridejati tudi natančni izkaz premoženja (Vermögens-Ausweis) in še povedati, koliko zamore plačati. Koliko je treba plačati, določi potem vsprejemni odbor, ter se naznani v vsprejemnem dekretu.

Gojenci, ki želijo stopiti v I. gimnazijalni razred, morajo z dobrim vspehom napraviti vsprejemno skušnjo. Vpisovanje se za take vrše na gimnaziji 15. in 16., in skušnje 16. in 17. julija.

V semenišče „Marianum“ se sledeči vsprejmejo:

1. ki so zakonskega rodú, kakor to hoče sveti tridentinski cerkveni zbor;
2. ki spadajo v krško škofijo, so tukaj rojeni ali imajo domovinsko pravico, ali da so se njih stariši tukaj naselili ali imajo tukaj službo;
3. so najmanj 10 in ne več ko 13 let stari;
4. ki so telesno popolnoma zdravi, posebno morajo imeti zdrave prsi;
5. ki niso pravno sprideni, ki so pobožni in imajo tudi zmožnost za študije;
6. ki imajo voljo postati duhovniki in delovati potem v krški škofiji;
7. kteri prosijo za vsprejem, ob enem tudi obljubijo, da se hočejo naredbam in hišnemu redu popolnoma podvreči;
8. vsak vsprejeti gojenec naj prinese seboj:
 - a) dvojno obleko, in sicer: klobuk, ovrtnik, naprsnik, hlače, suknjo in najmanj dvojne čevlje. Cela obleka mora biti temna;
 - b) pet srjaje, pet spodnjih hlač, šestero nogovic, šest robcev za v žep, štiri rjuhe, najmanj tri prtiče za mizo, žlico, nož in vilice, najmanj tri brisalke in ene kopelne hlačice.

V Celovcu, dne 3. junija 1897. l.

Predstojništvo semenišča „Marianum“.

Duhovniške zadeve v Krški škofiji.

Umrli je dné 1. junija č. g. Peter Bezjak, župnik na Krčanjah po dolgem bolehanju. Č. g. Bezjak se je porodil dné 29. jun. 1845. l. v Slov. Goricah, bil v mašnika posvečen dné 18. jul. 1869. l. N. p. v m!

Župnijski izpit so delali od 1. do 3. jun. č. gg.: Fr. Vacha, provizor v Malteinu; Jak. Kuneš, kaplan pri sv. Urbanu; Jos. Drdlik, provizor v Gorenčah, Ad. Krejči, provizor v Črnečah, Fr. Hilpert, provizor v Steinbichlu; Jos. Sedlaček, provizor v Preblju; Jan. Varmut, provizor v Gorjah.

V stalni pokoj gré č. g. Ant. Oblak župnik na Gozdanjah. — Č. g. Jož. Drdlik, provizor v Gorenčah, je prestavljen kot provizor v Krčanje. Faro Gorenče bode oskrboval č. g. Jan. Volavčnik, župnik na Rudi. — Razpisani ste do 20. jul. fari Pisweg in Maltein. — Mil. g. knezškof so podelili na binkoštni pondeljek 23 gospodom bogoslovcem in 1 bratu kapucinu nižje mašniške redove.

Vabilo.

V nedeljo dné 13. t. m. po popoldanski službi božji ob 3. uri pride g. dr. E. Kramer, c. k. kmetijske družbe popotovalni učitelj, in bo poučeval o živinoreji pri Hamru v Vogerčah. Kmetje udeležite se tega poduka v obilnem številu.

— Katoliško delavsko društvo za Prevalje in okolico ima v nedeljo dné 20. junija pri Steklu v Farni vasi svoj mesečni shod. Začetek ob 3. uri popoldne. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Slovinci, zahtevajte povsod ter rabite samo vžigalice in svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda!

V Celovcu dobijo se vžigalice in svinčniki „družbe sv. Cirila in Metoda“ v trafikah gospé Izop, kosarske ulice številka 7.

Sejmovi.

Celovec, dné 17. maja. Zaradi slabega vremena prejšnjih dni je bila kupčija slaba. Prignalo se je 230 konjev, prodalo 30; 252 volov, prodalo 30; 30 juncev, prodalo 10; 160 krav, prodalo 47; 25 telic, prodalo 9; 1200 prascev, prodalo 550.

Črna, dné 10. maja. Prignalo se je 6 konjev po 100 do 200 gld.; 60 volov, 20 krav, 4 telice, 1800 ovc po 18 do 20 gld. par. Posebno dobra je bila kupčija z ovcami. Kupeci so bili največ s Tirolskega in iz Ziljske doline.

Loterijske srečke od 3. junija.

Trst 16 9 77 57 82
Linc 40 4 75 7 31

Tržne cene v Celovcu

dné 3. junija

Ime blaga	na birne		na hektolitru	
	gld.	kr.	gld.	kr.
pšenica	5	25	6	56
rž	4	55	5	09
ječmen	—	—	—	—
oves	2	27	2	84
hejda	3	66	4	57
turšica (sirk)	3	10	3	97
pšeno (kaša)	7	—	8	75
rižol	—	—	—	—
repica (krompir)	1	60	2	60
deteljno seme	—	—	—	—
grah	—	—	—	—

Sladko seno je po 2 gld. 40 kr. do 3 gld. — kr. kiso 1 gld. 90 kr. do 2 gld. 70 kr., slama po 1 gld. 45 kr. do 1 gld. 70 kr. meterski cent (100 kil). Frišen speh je po 76 do 80 kr. kila, maslo in puter po 1 gld. do 1 gld. 10 kr. — Vprežne vole plačujejo mesarji po 130 do 155 gld.

Naznanila.**Gozd!**

Na prodaj je 40 oralov gozda, kateri se bode tukaj v Maloščah dné 21. junija t. l. prodal za sekanje. Gozd je lepo zaraščen. Več se izv. pri občinskemu zastopu v Maloščah (Mallestig) na Koroškem.

Malo posestvo

v Zgornjih Jezercih, eno uro od Vrbe oddaljeno, dobro zidano, s sadnim vrtom čez 4 orale svetá, se prodá. Kupec potrebuje 800 gld. denarja. Več pové Janez Grabneger v Gorjah, pošta Vrba (Velden) na Koroškem.

Proda se

Jakob-ova kajza šte. 8. na Brankovcu pri Tinjah. Celo nova hiša ima 5 sob, 3 kleti, tudi skedenj je nov, zidan še le pred 10. leti, hlev je obokan. Zemljišča je 4 oralov, v gozdu lesa za domačo potrebo. Okrog hiše je zelo velik sadni vrt z lepim sadjem. Več pové lastnica Marija Gross p. d. Jakobinja na Brankovcu, p. Tinje (Tainach) na Koroškem.

C. in k. dvorna tovarna za orglje bratov Rieger

v Krnovem (Jägerndorf) avstr. Šlezija, podružnica v Budimpešti VII., Garay-uteza št. 48 v lastni hiši.
Dobre cerkvene orglje po ceni z zelo ugodnimi pogoji. Ceniki zastoj.

Nedavno odlikovano na higijenski razstavi v Londonu s prvim darilom, z zlato kolajno.

Med vsemi do sedaj naznanjenimi sredstvi proti skrnini, trganju po udih, čutniški boleznim v zobeh in glavobolu se od prvih zdravniških veljakov kot najboljši pripomoček priporoča

„MIRAKULIN“

ki gotovo pomaga in je najboljšo zdravilo proti tem boleznim. Cena jedni steklenici je 1 gld., po pošti poštnine prosto 1 gld. 20 kr. — Dobiva se v lekarni

Löwenapotheke,

Baruch Gyula, Miskolcz št. 188 na Ogerskem.

Vaše blagorodje! Pošljite mi takoj dve steklenici Vašega izvrstnega zdravila, kterega ne morem pogrešati. Spoštovanjem Chalzel N. Budimpešta, 24. maja 1896.

Ker se mi je Vaš „Mirakulin“ dobro prilegel, pošljite mi takoj dve steklenici. Spoštovanjem Fani Tuč v Geviču, 8. junija 1896.

Pošljite mi še eno steklenico „Mirakulina“, ker mi pomaga za protin v nogah. Ter. Jahoda v Pragi, 16. jun. 1896.

➔ Pristno le z zgornjo znamko. ➔

Iz Ljubljane.

Vsa ta priporočana domača zdravila dobijo se najceneje po pošti; so mnogo let izkušena, z dobrim uspehom rabljena, narejena po originalnem navodilu doktor pl. Trnkóczy-ja, oblastnijsko potrjena. Vsako zdravilo ima postavno varstveno znamko, je najboljšo kakovosti in vedno sveže. Na tisoče zahvalnih pisem je vsakemu na razpolaganje.

Posebno so doktor Trnkóczy-ja

kapljice za želodec,

Maria Zell.

krepčujoče, sliz raztvajajoče, odpenjajoče, čistujoče in slast vzbujajoče.

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 tucate 4 gld. 80 kr.

Doktor pl. Trnkóczy-ja odvajalne (čistilne) kroglice.

1 škatljica 21 kr., 1 zavitek 1 gld. 5 kr., 5 zavitkov 4 gld. 75 kr.

Sok za prsi in zoper kašelj

ali doktor pl. Trnkóczy-ja planinski zeliščni sirup, prirejan iz lahko pretvarljivega vapnikovega železa, pomirja kašelj, raztaplja sliz, polajšuje bolečine, boljša draženje pri kašljanju, pomnožuje slast do jedi, pospešuje kri, krepi in poživlja.

1 steklenica 56 kr., 1/2 tucata 2 gld. 50 kr.

Zoper trganje in revmatične bolečine

priporoča se doktor pl. Trnkóczy-ja cvet kot mazilo proti bolečinam v križi, v rokah in nogah itd. ter je izvrstno sredstvo za utrjenje in okrepcavanje kit in mišic človeškega telesa. Tudi dobro gódi v okrepljenje in novopozivljenje po dolgi hoji, težkem delu itd.

1 steklenica 50 kr., 1 tucet 4 gld. 50 kr.

Vse te, kakor tudi vsa druga zdravila razpošilja na vse kraje vsak dan po pošti

lekarna Trnkóczy

zraven rotovža

Ljubljana, Kranjsko.

Pijančljivost

se dá ozdraviti z **antibetinom**,* kakor se je že mnogokrat s sijajnim uspehom pokazalo. Mnogoštevilna zahvalna pisma ozdravljenih se na željo brezplačno na ogled pošljejo. — Ker zdravilo nima nobenega okusa, zamore se pijancu dajati tudi brez njegove vednosti. — Ena škatlja velja 2 gld. 20 kr. Dvojna škatlja za bolj zastarane bolezni 4 gld. 40 kr. Ako se denar naprej pošlje, dobi naročnik zdravilo brez stroškov na pošti. Naslov prodajalca: Adler-Apotheke, Lugos, Banat Nr. 721.

* Ime zavarovano.

Učenca,

zmožnega nemškega in slovenskega jezika, takoj sprejme

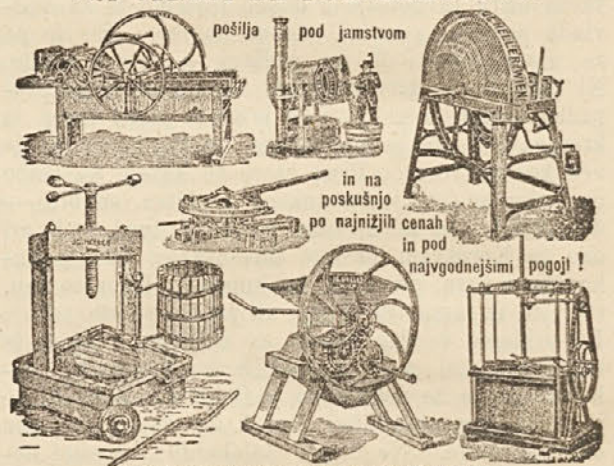
Peter Merlin,
trgovec v Celovcu.

Gostilna „Buchenwald“

ob Vetrinjskem obmestju in št. Rupertske cesti priporoča kmetom svoje

➔ **velike in lepe hleve.** ➔

Tudi so tam po ceni jed in pijača.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

Lito železo, surovo ali prirejeno, so vsakovrstne stroje. Bogato ilustrovani 192 strani obsežni ceniki v slovenskem in nemškem jeziku na zahtevanje takoj zastoj.

IG. HELLER, DUNAJ

➔ 2/3 PRATERSTRASSE № 49. ➔
Preprodajalci se iščejo

Pivovarna kneza Adolf Jožef Schwarzenberg v Protivinu (Češko) priporoča

➔ **izvozno pivo in ležak.** ➔

Je v zalogi in toči se v restavraciji „Kokl“

„k prvemu krajeu“

kolodvorske ulice šte. 7. v Celovcu.

Skrbi se tudi za izvrstno kuhinjo, dobra vina in točno postrežbo. Spoštovanjem **R. Kokl.**

Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico

Jakob Petschounik,
usnjarski trgovec

v Celovcu, na novem trgu šte. 4. Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico. Velika zaloga usnja in črevljarskega orodja.

Med gostilno „Kleeblatt“ in Kopperjevo prodajalnico

Deloljubne

osebe — povsod — ktere trajni denarni zaslužek iščejo, naj pismeno povprašajo pod „Zukunftsvorsorge“ Gradec, poste restante.

➔ do pije ➔
Kathreiner
Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav ostati in si kaj prihraniti